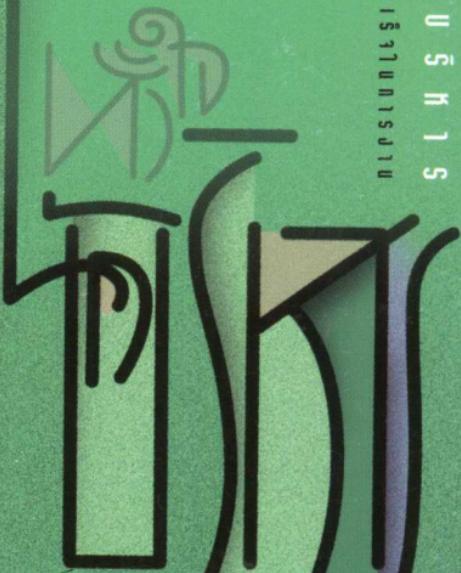

កែវានិភ័យគោលនៅទីនាន់រៀង

អង់គេ ត្រូវឈរមុន

អន្តោក់នកបច្ចាធារ

(ជំនួយ ស. ប. ព. គ.)

បញ្ជាប់ការណ៍ • ឯកសារ: ១៩៨០/១៩៨១

ວົດປີບໍ່ຄູ່ຄວາມສ້າງເຮົານະກາງາມ

ChangeFusion

ເກົ່າວ່າຍຈິຕາສາ
VolunteerSpirit Network

ເນັດກາທີ່ມີໃນ OpenBase ຖຸນເນັດທີ່ມີໃຫຍ່ມາຈຸດຖາາ Creative Commons Attribution-Noncommercial-Share Alike 3.0 Unported License ຫ້າສ່ານຮອດໃນເນັດທາກນີ້ໄປໃນຂະໜາຍພົບຮ່ວມມືໄດ້ ໄອຍດ້ວຍລ້າງອັງແນລວ່ານີ້ ກໍ່ນຳໄປໄວ້ເຫຼືອກາຮົາ ແລະ ດ້ວຍໄວ້ສຸກຍາອຸນຸກລະບົດເພື່ອກັນເນື້ອແນຍພະຮ່ວມທີ່ດີແລ້ວ ອົບແລ້ວຮຽນເປົ້າງເຊັ່ນ

หน้าที่นักบริหาร

คุณสมบัติพิเศษของนักบริหาร

จังหวัดพะเยา

ปัลพาณฑกิกุ : เขมกະ เรียนเรียง

ผู้ปกครอง...กีไรซุบนางกีกล้ากัดกาน
บิดามารดา...กีไรบุตรกล้ากัดกาน
เพื่อน...กีไรเพื่อนกล้ากัดกาน
นาย...กีไรลูกจ้างกล้ากัดกาน
ผู้ปกครองนี้น...ล้วนยกกีจะไม่กระทำพิด

ค ่ า บ ំ ា

ในปัจจุบัน โลกและสังคมก้าวหน้าทางวัฒนไปอย่างรวดเร็ว จนทำให้ความเริ่มต้นทางจิตใจตามไม่ทัน การที่นักบริหารส่วนใหญ่ในปัจจุบัน จะกระทำการสิ่งใดต้องให้ได้ผลประโยชน์มากที่สุด จนเป็นที่พ่อใจ จึงจักชื่อว่าทำสำเร็จในงานนั้นๆ ความสำเร็จในปัจจุบันจึงวัดกันด้วยทรัพย์สินเงินทอง การมีคนนับหน้าถือตา มีบริวารและการมียศฐานบรรดาศักดิ์ นี้เป็นเพราะบริหารงานตามกระแสวัฒนธรรมที่โลกและสังคมได้สมมติขึ้น บุคคลที่เป็นนักบริหารประเภทที่หลงในสมมติ จึงต้องตกเป็นทาสของวัฒนธรรมอยู่ตลอดมา

แต่ก็ยังมีนักบริหารอีกประเภทหนึ่ง ที่ประสบความสำเร็จในหน้าที่การทำงาน สามารถทำงานหรือบริหารงานได้เป็นอย่างดี มีความสุข และเกิดประโยชน์มากที่สุดแก่ตนเอง ครอบครัว และรวมไปถึงลังคมด้วย อันเป็นการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุด

สิ่งสำคัญที่สุดที่มีอยู่ในจิตในของนักบริหารประเภทนี้ ก็คือ ความสุจริต อันเป็นหลักให้กับของการบริหารงานแบบธรรมาภินิชาต ซึ่งในทั้งสิ่อเล่มนี้เป็นหนังสือที่บรรยายถึงหน้าที่ของนักบริหาร และคุณสมบัติพิเศษของนักบริหาร โดยชี้แจงถึงคุณสมบัติที่ผู้บรรณาจัดเป็นนักบริหารที่ดี ควรยึดถือและปฏิบัติเป็นพิเศษ คือเป็นคนเก่ง (เข้มแข็ง) เชี่ยวชาญในงาน ไปพร้อมๆ กับการได้ชื่อว่าเป็นคนดีด้วย

ธรรมสภา และ สถาบันบันลือธรรม สนับสนุนนักบริหารที่เป็นคนดี มีความสุจริตต่อสังคม จึงได้จัดพิมพ์หนังสือเล่มนี้ขึ้น เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินกิจการของนักบริหาร ให้ประสบความสำเร็จสมความประณานะและความต้องการของสังคมทุกประการ

ด้วยความสุจริต ห่วงดี
ธรรมสภาปรากษาให้โลกพากับความสงบสุข

ชาดกีรักษาโถกได้ ส่วนใหญ่จะแบบปากค้ำกับกานที่เป็นประโยชน์ ส่วนใหญ่จะบัด Hü

พูดบริหารกีติ...

จะต้องสร้างจิตสำนึกกีติให้มาก พูดปฏิบัติงาน

โดยการบอก哉พูดปฏิบัติงานนว่า

“จงก่องาน...

เพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้าเป็นหลัก

อย่างก่องานทุกอย่างเพื่อตอบสนองเจ้านาย

โดยไม่มีภัยกังวลความต้องการของลูกค้า”

ສາສະບັບ

ບທນໍາ	៥
ສາບັນ	៩
ໜ້າທີ່ນັກບວລາ	១១
ຄຸນສມບັດພິເສດຂອງຜູ້ມື້ໜ້າທີ່ໃນການບວລາ	៣៧
ຕັ້ງໃຈທຳນານ	៤៨
ວ່ານໃຈຜູ້ອື່ນເປັນ	៤៩
ເຫັນໃຈຕ່ອຜັນນອຍ	៥៣
ມີຈົກລ້ອຍເຖິງຮຽມ	៥០
ນ້ຳມໃຈຕາມມຕຽມ	៥៨
ຮ່ວມໃຈປະພຸດຕິດ	៥៩
ບັນທຶກ ສຸກາຜິຕ ຂ້ອຄິດເຕືອນໃຈ	៥៥

หน้าที่นักบริหาร

កំហានកំខុចនកបរិហារ និងគុណសមបតិធមេ
ខុចនកបរិហារ និងកំដួងកុណសមបតិ គឺ
គុណគារណ៍ កំដួងអ្នកបរិហារគោរយើតកែវ និង
ភ្លូបតិធមេ ពេរវាជាសំលេរិមនិងសំបុនុបុន
និងកំបងគុណធមេ និងកំបងគុណគារណ៍ សមកំបងការងារ
អ្នកបរិហារ កំដួងកុណសមបតិ គឺជាប្រព័ន្ធឌីជាន់
ខុចនកបរិហារ និងកំដួងកុណសមបតិ គឺជាប្រព័ន្ធឌីជាន់
កំបងគុណធមេ និងកំបងគុណគារណ៍ គឺជាប្រព័ន្ធឌីជាន់

ผู้มีหน้าที่ในการบริหาร เป็นบุคคลในระดับผู้บังคับบัญชา มีฐานะโดยตรงตำแหน่งหน้าที่ ซึ่งมีความสำคัญของงานทั้งหลาย โดยได้รับการพิจารณาอย่างรอบคอบจากผู้รับผิดชอบในสายงานนั้นๆ มา ก่อนแล้ว จึงได้รับความเชื่อถือและไว้วางใจ จึงได้รับแต่งตั้งให้เป็นผู้มีหน้าที่บริหารและมีความผูกพันกับงานในสายงานของตนเพิ่มขึ้น และประณีตขึ้น

หากจะเปรียบว่า ในสายงานนั้นๆ แต่ละแห่งเป็นร่างกาย นักบริหารแต่ละท่านๆ ก็เสมือนเป็นอวัยวะที่สำคัญ เช่น เป็นสมอง เป็นตา เป็นหู เป็นมือขวา มือซ้าย เป็นเท้าขวา เท้าซ้าย และเป็นจมูก เป็นปากของร่างกาย เป็นต้น อันจำเป็นที่ต้องมี อนึ่ง เพราะรวมอวัยวะต่างๆเข้าด้วยกันโดยครบถ้วนบริบูรณ์ จึง

เรียกว่าเป็นร่างกาย จันได การรวมເเอกสารนີ້ ມີປະໂຍບິນ ແລະມີຄວາມສາມາດພວກມຸກສາຂາວິຊາ ເພື່ອມາຊ່ວຍກັນ
ທຳງານໃຫ້ແກ່ສຄານປະກອນການໄດ້ ຕາມໜ້າທີ່ ຈຶ່ງໄດ້
ເຮັດສຄານປະກອນການນັ້ນໆວ່າ ເປັນກະທຽວ ທນວງ
ກຣມ ກອງ ອົງຄົກາຮ ແລະບຣິ່ຈັກຕ່າງໆ ເປັນຕົ້ນ

ຜູ້ມີໜ້າທີ່ໃນການບຣິຫາງານຈຶ່ງເປັນຜູ້ມີເກີຍຣົດ ໂດຍ
ມີສູານະ ຄືອຕຳແໜ່ງໜ້າທີ່ທີ່ສຳຄັນ ແລະປະສົບຄວາມ
ສຳເຮົ່ງໃນຊີວິຕການທຳງານ ເພຣະນອກຈາກຕົວເອງໄດ້ບຣລຸ
ຖື່ງຄວາມເຈີຍ ອັນເປັນເຫດຸໃຫ້ມີເກີຍຣົດດັ່ງກ່າວໄປແລ້ວ ຍັງ
ເປັນກຳລັງສຳຄັນທີ່ຊ່ວຍໃຫ້ງານທີ່ຕົນມີໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບທຳ
ນັ້ນໄດ້ກ້າວໜ້າໄປສູ່ຄວາມເຈີຍ ຕາມຄວາມມຸ່ງໝາຍອີກດ້ວຍ
ຊື່ເປັນກາຣແນ່ນອນອີກວ່າ ກາຣຊ່ວຍກັນສ້າງຄວາມເຈີຍ
ໃຫ້ແກ່ໜ່ວຍງານຕ່າງໆທີ່ຕົນມີໜ້າທີ່ທຳນັ້ນ ຄືອ ສ້າງຄວາມ

เจริญให้แก่ตนเองด้วยเช่นกัน เพราะเมื่องานในหน้าที่ และสถานที่อันตนทำนั้น ได้เจริญขึ้น เป็นปีกแผ่นมั่นคง คล้ายเป็นต้นกับปพฤกษ์แล้ว ก็จะให้ผลประโยชน์นี้ เช่น ตำแหน่ง หน้าที่ ตลอดจนผลตอบแทนอื่นๆ เช่น ค่าจ้าง รางวัล เป็นเครื่องตอบแทนผู้ร่วมทำงานโดยคู่ควรกับ ความรับผิดชอบสืบไป

แม้แต่การทำงานในสถานประกอบการของเอกชนที่ มั่นคง ผู้ที่ทำงานย่อมมอบอุ่นใจ เพราะหวังฝากรอนาคต รวมทั้งชีวิตตนไว้ด้วยได้ตลอดไปอย่างแน่นอน โดยไม่ต้อง หนักใจและหวั่นใจว่า สถานประกอบการที่ตนทำงานอยู่ ด้วยนั้นจะไม่มั่นคง ต้องเตรียมทางานที่อื่นทำอีก เพื่อ ความอยู่รอดของตนเอง

นอกจากนั้น ผู้มีหน้าที่บริหารงานจักต้องประพฤติตนให้เป็นผู้มีคุณธรรม โดยเป็นทั้งผู้เก่งจริงสามารถจัดริบสมกับพระราชนิพนธ์ของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ในเรื่อง “อำนาจเป็นธรรม” ตอนหนึ่งว่า “ผู้เก่งจริง คือ ผู้ทำการสำเร็จทุกอย่างที่ตั้งใจทำ” ดังนี้ฯ

ความสำเร็จของงานที่ต้องทำร่วมกัน ด้วยคนเป็นจำนวนมาก เป็นงานที่ต้องใช้ทั้งกำลังความคิด และสติปัญญา เป็นปัจจัยสำคัญ มีใช่ต้องใช้เพียงกำลังกายแต่อย่างเดียว จะนั้นผู้ที่มีหน้าที่บริหารจึงต้องมีบทบาทและระดมกำลังทุกอย่างที่ตนมีเพื่อทำงานให้เต็มที่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะต้องเป็นตัวอย่างที่ดีของผู้ใต้บังคับบัญชาที่จะถือเป็นเยี่ยงอย่างและปฏิบัติตามอีกด้วย

ซึ่งนอกจากจะเป็นคนดีด้วยคุณวุฒิ และประพฤติดี โดยเป็นผู้มีคุณภาพ ตลอดจนปฏิบัติงานอย่างเคร่งครัดตาม ระเบียบวินัยที่ได้กำหนดขึ้นแล้ว ผู้ที่มีหน้าที่บริหารจะต้อง ถึงพร้อมด้วยคุณสมบัติอันเป็นคุณความดีพิเศษอีก ตาม ที่แสดงไว้เป็นหัวข้อต่างๆ ดังต่อไปนี้

คุณสมบัติพิเศษของผู้มีหน้าที่ในการบริหาร

๑. ตั้งใจทำการงาน
๒. อ่านใจคนอื่นเป็น
๓. เห็นใจต่อผู้น้อย
๔. มีใจคล้อยเที่ยงธรรม
๕. น้อมใจตามมติรวม
๖. ร่วมใจประพฤติดี

รวม ๖ ข้อด้วยกัน ซึ่งแต่ละข้อล้วนเป็นคุณสมบัติพิเศษ ซึ่งผู้มีหน้าที่บริหารงานทุกๆ คนควรได้เข้าใจแล้ว ประพฤติตาม เพื่อได้เป็นผู้บริหารงานที่เก่งด้วย และ เก่งโดยเป็นคนดีอีกด้วย ดังจะอธิบายเป็นลำดับไป

๑. ตั้งใจทำงาน

ข้อนี้เข้าใจได้ง่ายๆ เพราะหัวข้อระบุไว้ชัดเจนแล้ว
เพียงเสริมให้เห็นคุณค่าของการตั้งใจทำงานอีกเพียง
เล็กน้อยเท่านั้น ว่า

เมื่อเรามีหน้าที่ต้องทำงาน เราจะต้องทำด้วยความ
ตั้งใจจริง เริ่มตั้งแต่การเข้าทำงานและการเลิกงาน อย่า
ให้เป็นดังคำที่พูดกันในerman ของหนนิว่า “มาอย่างไทย
ไปอย่างฝรั่ง” คือ มาทำงานอย่างไม่เครียดต่อระเบียน
ที่ว่าด้วยการทำงาน โดยมาทำงานสายตามใจชอบ แต่
เมื่อถึงเวลากลับก็กลับตามเวลาที่เลิกงานทันที คล้ายมุ่ง
เอาเบรียบสถานที่อันตนทำงานเท่าที่จะทำได้ แต่ไม่ยอม
เสียเบรียบต่อสถานที่อันตนอาศัยทำงานเลย โดยมีความ
เห็นแก่ตัวเองเป็นที่ตั้ง

ลักษณะการมาทำงานและการเลิกงานของคนไทย
มักเป็นเช่นนี้ โดยเฉพาะผู้มีหน้าที่บริหารงานซึ่งเป็นผู้ใหญ่
จะต้องมีความลังวรในเรื่องนี้ให้มาก แม้แต่วันใดซึ่งมี
ความจำเป็นต้องมาทำงานสาย หรือมีกิจสำคัญที่ต้อง
กลับก่อนเวลาเลิกงาน ต้องบอกต้องกล่าวให้มีผู้รู้อย่าง
ละเอียดว่า เพราะอะไร? หรือไปไหน? อย่าให้เมื่อเวลา
มีผู้ถามแล้วไม่มีผู้ตอบแทนได้ จึงจะเป็นการควร

ประเทศไทยเรา ที่ยังไม่เจริญเท่าที่ควรก็เพราะยัง
มีคนเห็นแก่ตัว ทำอะไรตามใจชอบ และไม่เคารพต่อ
ระเบียบอยู่มาก ดังจะเห็นได้ชั่นการเข้าทำงาน และการ
เลิกงาน โดยไม่อุทิศเวลาทำงานให้กับสถานที่อันตนได้
ทำงานให้สมกับหน้าที่ ยิ่งเป็นสถานที่ราชการด้วยแล้ว
ให้สังเกตที่ปากทางเข้าออก จะเห็นได้ชัดแจ้ง โดยเวลา

ทำการในวันทำงานชี้กำหนดว่าเริ่มเวลา ๐๕.๓๐ น. แต่ข้าราชการและลูกจ้างของราชการที่อยู่งานต่างๆ มัก มาทำงานไม่ตรงตามเวลาที่กำหนด พ้นเวลาเริ่มทำงาน แล้วจึงตั้งทรายกันมาตามสบาย แต่ครั้นเวลาเลิกงาน ประจำวันที่กำหนดเวลา ๑๖.๓๐ น. พ้อเวลา ๑๕.๐๐ น. เท่านั้น เริ่มทรายออกจากที่ทำงานกลับบ้านกันเป็นแทว โดยไม่มีอะไรเกิดขึ้น ทั้งๆที่ได้มีมาตรการเรื่องควบคุม เวลาการทำงานของข้าราชการไว้แล้วอย่างรัดกุม เป็น แต่ไม่มีผู้สนใจและเอาใจใส่กดขันกันจริงจัง จะนั้นใน วันหนึ่งๆ ข้าราชการจำนวนไม่น้อยเลยที่โถงเวลาทำงาน ราชการ แต่รับเงินเดือนอันเป็นเงินจากภาษีอากรที่เก็บ จากประชาชนไปเลี้ยงตัวเองและครอบครัว อย่างเต็มเม็ด เต็มหน่วยครบถ้วน

ผู้ที่มีหน้าที่บริหารงาน จึงควรตั้งใจทำการงานด้วย
การทำงานให้ตรงและเต็มเวลาเป็นอันดับแรก เพื่อเป็น
ตัวอย่างที่ดีอันผู้น้อยจะปฏิบัติตามโดยไม่โกรกเวลาทำงาน
ของสถานที่อันตนทำ เพราะคนเราถ้าโกรกเวลาทำงาน
แล้ว เรื่องจะไม่โกรกอย่างอื่นๆอีกนั้นอย่าพึ่งหวัง จะต้อง^{จะ}
โกรกเท่าที่มีโอกาสจะทำได้ ยิ่งเป็นคนเก่งด้วยก็ยิ่งมีวิธี
การโกรกได้อย่างแนบยลที่สุดอีกด้วย

นอกจากนั้น ในการตั้งใจทำงานควรให้เป็นไปตาม
ลักษณะของความเป็นคนขยัน ดังที่ท่านได้กำหนดถึง^{ถึง}
คุณลักษณะไว้ดังนี้ คือ

๑. อนิగุชิตดธุรตา

รับทำธุระอันเป็นหน้าที่ตามที่ภะ คือกำหนดว่าต้อง^{จะ}
ทำทันที่โดยไม่ทอดธุระ คือไม่ปล่อยทิ้ง

ลักษณะเช่นนี้ตรงตามธรรมภัยิตที่กล่าวว่า กยิรา
เจ กยิราเคน์ แปลว่า “ถ้าจะทำก็พึงทำการนั้นจริงๆ”
ดังนี้

๒. อนิพนิพทา ทำงานที่มาถึงมือ โดยไม่ซักซ้า
ไม่เบื่อหน่าย

๓. อสุจครตา ทำงานตามเวลาโดยไม่ผิดเพี้ยน
คุณลักษณะทั้ง ๓ เป็นองค์ประกอบในเรื่อง “ตั้งใจ
ทำการงาน” และเป็นคุณสมบัติพิเศษของผู้ที่มีหน้าที่
บริหารงานเป็นข้อแรก

๒. อ่านใจผู้อื่นเป็น

ข้อนี้หมายถึง ต้องเป็นผู้รู้จักสังเกต คือ หมายรู้ได้ด้วยตนเอง เพื่อให้เข้าใจในความต้องการของผู้ใหญ่ด้วยในความต้องการของผู้อื่นอย่างด้วย โดยมืออาชญาว่า

ในเมื่อเราเป็นผู้มีหน้าที่บริหารงาน โดยมีตำแหน่งหน้าที่และความรับผิดชอบสูงแล้ว ทั้งเป็นบุคคลระดับปัจจุบัน ต้องมีความเข้าใจในความต้องการของผู้ใหญ่ที่เป็นผู้บังคับบัญชาชั้นสูง ซึ่งท่านเป็นผู้กำหนดนโยบายของงานที่ตั้งเป้าหมายล่วงหน้าไว้ โดยต้องเข้าใจให้ถูกต้อง เช่น ท่านชอบใจสำนวนหนังสือเสนอขอคิดเห็นอย่างใด พอใจวิธีดำเนินงานเช่นไร เป็นผู้ใจร้อน ใจเย็น ในเรื่องต่างๆอย่างไร และเรื่องใด เราจะต้องทำโดยลักษณะที่ท่านชอบ เป็นต้น

ถ้ามันพิจารณาแล้วจะดีมากถ้าตามที่ท่านชอบ
และพอใจในวิธีการทำงาน โดยทำถูกความประสังค์ของ
ท่านด้วย ไม่ขัดต่อนโยบายการดำเนินงาน ซึ่งท่านได้
กำหนดเป็นเป้าหมายไว้แล้วด้วย ก็ย่อมเป็นผู้ที่ได้รับความ
เชื่อถือ และความไว้วางใจจากผู้ใหญ่อย่างแท้จริง เพราะ
ท่านจะพอใจ ชอบใจ ในการทำงานของเราที่ถูกต้องตาม
วิธีการสมใจท่าน ไม่ใช่ชอบในลักษณะที่เราเป็นผู้ประจำ
ประจำ ภาระทำความดีได้ เช่นนี้ นับเป็นคุณสมบัติ
พิเศษอีกประการหนึ่งของพนักงานบริหารหรือนักบริหาร
นอกจากอ่านใจผู้ใหญ่เป็นแล้ว ผู้เป็นนักบริหารที่ดี
ต้องอ่านใจผู้ใต้บังคับบัญชาของตนออกอีกด้วย เพราะ
อธิบายศัพด์ของคนทั่วไปนั้นไม่เหมือนกัน ยิ่งที่มีคน
ทำงานรวมกันมากคน ก็ย่อมมีความแตกต่างกันเกิดขึ้น

ดังที่เรียกกันว่า “ต่างคนก็ต่างใจ” เมื่อ่านใจผู้ใต้บังคับบัญชาออก จนรู้ถึงอัธยาศัยของแต่ละคนได้แล้ว ต้องพยายามแบ่ง และจัดงาน ให้ผู้ใต้บังคับบัญชาได้ทำงานตามความรู้ ความสามารถ และความสนใจของเขา งานทั้งหลายในความรับผิดชอบของตนก็จะเป็นไปได้ดี มีผลงานประภูณ์นำพาใจ

ข้อสำคัญ จะต้องให้คนในบุคลกรองมีงานที่ต้องทำประจำอย่างทั่วถึงกัน อย่าปล่อยให้มีงานเพียงเล็กน้อย หรือมีเวลาว่างมาก เพราะผู้มีเวลาว่างไม่ต้องทำงานนั้น คือตัวปัญหาที่จะก่อความวุ่นวายให้เกิดความไม่สงบขึ้น ในหน่วยงานนั้นๆ อย่างแท้จริง

๓. เห็นใจต่อผู้น้อย

ข้อนี้เป็นคุณสมบัติพิเศษอีกประการหนึ่งที่นักบริหารต้องปฏิบัติอย่างเคร่งครัด และไม่ละเลย เพราะคำว่า “เห็นใจ” หรือ “เห็นอกเห็นใจ” นี้ มีความหมายว่า “การรู้สึกเอาใจของเขามาใส่ใจเรา”

คนดีมีคุณธรรมเท่านั้น ที่จะมีความเข้าใจและปฏิบัติตนเป็นผู้เห็นใจต่อผู้น้อย เพราะส่วนใหญ่มุ่งแต่แสวงหาความดีความสุขให้ตนเองเป็นที่ตั้ง จะนั่นผู้ใหญ่บางท่านที่มีน้ำใจงาม รู้จักเห็นใจผู้น้อย ด้วยมีความเมตตากรุณาประจำใจ จึงเป็นการแสดงออกถึงอัธยาศัยดีเด่นของตนให้ปรากฏ

สมตามมหาสมณภาษิตว่า :

มหาปูริสภากวสส ลกุชน กรุณารสโท

แปลว่า :

อัชณาลัยที่ทนไม่ได้ เพราะกรุณา เป็นลักษณะของ
มหาบุรุษ (อันไม่มีแก่คนธรรมชาติทั่วไป) ดังนี้

ความกรุณาคือความสงสาร หรือความห่วงใจ และ
เอาใจช่วยเหลือ เมื่อเห็นผู้อื่นได้รับความทุกข์ กรุณาเป็น
คุณธรรมข้อหนึ่งซึ่งรวมอยู่ในพระมหาวิหารธรรม

พระมหาวิหารธรรม แปลว่า “ธรรมเป็นที่อยู่ของ
ผู้ใหญ่” ขยายได้ความว่า :

พระพระ ซึ่งเป็นพระเจ้าผู้สร้างโลกองค์หนึ่งตาม
ศาส nanoprapham ดำรงอยู่ด้วยแผ่นคุณธรรม ๔ ประการ
คือ เมตตา กรุณา มุทิตา และอุเบกษา อันเรียกว่า
“พระมหาวิหาร” ไบยังสัตว์โลกโดยไม่ลະวางฉันใด ผู้ใหญ่
ซึ่งต้องปกครองผู้อื่นที่เป็นผู้น้อย ก็ควรตั้งตนโดยปกครอง

ผู้น้อยด้วยมีพรหมวิหารธรรมเพื่อความพำสุกสำราญของ
ผู้น้อย ฉันนั้น

จะได้อธิบายเรื่องพรหมวิหารเพิ่มเติมในข้อต่อไป

๔. มีใจคล้อยเที่ยงธรรม

คำว่า “เที่ยงธรรม” คือ “ตรงแท้ ตรงแน่นอน” เป็นคุณสมบัติพิเศษอีกประการหนึ่งของนักบริหาร

ผู้เป็นนักบริหาร ต้องปฏิบัติตามเป็นคนเที่ยงธรรม ในการปกครองคน หรือที่เรียกอีกอย่างหนึ่งว่า “ต้อง วางตนให้เป็นผู้ยุติธรรม” เพราะคุณธรรมข้อนี้เป็นเครื่อง หักห้ามใจไม่ให้เกิดอคติ คือความลำเอียงหรือเอนเอียง เข้าข้างผู้ใด ด้วยอำนาจของความรักหรืออำนาจความชัง เป็นต้น

อคติ คือ ความลำเอียง ได้แก่ ไม่วางตัวเป็นกลาง เพราะใจถูกอำนาจรัก อำนาจชัง ซักนำให้ต้องเอนเอียง ไปตามอำนาจนั้นๆ มีอยู่ด้วยกัน ๔ ประการ ดังจะได้ กล่าวต่อไป คือ

- ๑. ฉันทากติ จำเอียง เพราะชอบพอรักครัวรัก
- ๒. โภสกติ จำเอียง เพราะไม่ชอบกัน
- ๓. โมหาคติ จำเอียง เพราะความโง่เขลา
- ๔. ภยาคติ จำเอียง เพราะความกลัว

อคติทั้ง ๔ คือ รัก ซัง โง่เขลา และกลัว นี้เป็นโทษที่ทำให้เกิดความจำเอียง แล้วขาดความยุติธรรมอันเป็นเหตุให้ประพฤติผิดจากความเที่ยงธรรมลึบตื้อไปอีก การเป็นผู้ให้ภูมิ เป็นผู้ปกครองคนนั้น ต้องดึงมั่นอยู่ในพรหมวิหารธรรม ๔ ประการ คือ

๑. เมตตา

มีความรัก ปราารถนาให้ผู้ใต้ปักษ์ของเป็นสุข

๒. กรุณา

มีความสงสาร คิดจะช่วยผู้ใต้ปักษ์ให้พ้นทุกข์

๓. มุทิตา

มีความพโลยยินดี เมื่อผู้ใต้ปกครองได้ดี

๔. อุเบกษา

มีความวางแผน เนี่จ์ใจ และไม่เสียใจ ในเมื่อผู้ใต้ปกครองถึงความวิบัติ เพราะได้รับผลกระทบที่เขาก่อขึ้นเอง

การปฏิบัตินี้ให้ถูกต้องตามพระมหาธรรมทั้ง ๔ ข้อนี้ ท่านสอนเอาไว้ว่า ต้องยึดข้อสุดท้ายคืออุเบกษาเป็นหลัก มิฉะนั้นจะปฏิบัติผิดจากคุณธรรมเรื่องนี้ ดังมี ตัวอย่าง ประกอบในเรื่องปฏิบัติตามพระมหาธรรมที่ถูกต้องว่า :

เมื่อเห็นคนเดินตรงไปที่บ่อน้ำลึก แล้วไม่ต้องการให้เข้าต้องตกไปในบ่อน้ำ เช่นนี้เรียกว่า มีความเมตตา เพราะรัก ต้องการให้เข้าเป็นสุข

ครั้นเมื่อเข้าตกลงไปในบ่อน้ำแล้ว รีบช่วยเหลือให้เข้าขึ้นจากบ่อได้ อย่างนี้เรียกว่ามีความกรุณา เพราะสังสารจึงช่วยเขาให้พ้นทุกข์

และเมื่อช่วยจนเข้าพันอันตรายแล้ว มีความยินดีกับเข้าด้วยที่เข้าปลอดภัย ดังนี้เรียกว่ามีมุทิตา โดยเกิดความรู้สึกพลอยยินดีที่ช่วยเขาได้

แต่ว่าเห็นคนเดินตรงริบบีบ่อน้ำ ก็มีความเมตตา เพราะเกรงว่าเขاجจะต้องตกลงในบ่อ และเมื่อเห็นเข้าตกลบ่อน้ำแล้ว ก็มีความกรุณาต้องการจะช่วยเข้า แต่ตนเองก็ว่ายน้ำไม่เป็น หากโดดลงไปในบ่อน้ำเพื่อมุ่งช่วยเข้า เป็นที่ตั้งก็จะต้องจมน้ำตาย จึงต้องวางใจเฉย แม้สังสารเขาย่างมากก็ตาม แต่ต้องสังสารตัวเองก่อน โดยยึดอุเบกษาเป็นหลัก

อย่างนี้จึงชื่อว่า ปฏิบัติตามพระมหาธรรมถูกต้อง
ไม่ใช่ว่าต้องเมตตาเกินพอดี หรือกรุณาโดยไร้เหตุผล ดังที่
มีผู้ไม่เข้าใจในเรื่องเช่นนี้ แล้วต้องเสียหายไปมากราย
 เพราะปฏิบัติในพระมหาธรรมอย่างไม่ถูกต้อง หรือที่พูดกัน
 ว่า “ເອັນດູເຊາ ຈນເອັນເຮາຊາດ” คือ ช่วยเข้าจนตนเอง
 ต้องเดือดร้อนในภายหลัง

ดังไดกล่าวไว้ในตอนต้นว่า ผู้ที่มีหน้าที่บริหารงาน
 จะต้องประพฤติตนเที่ยงธรรม หรือวางแผนให้เป็นผู้
 ยุติธรรม โดยเฉพาะในด้านของการปกครองผู้อยู่ใต้มังคับ
 บัญชา ต้องใช้หลักกรรมเป็นเครื่องให้คุณให้โทษ เมื่อ
 ถึงคราวต้องให้ อย่าตกอยู่ในอำนาจจรรักษ์ ซึ่ง จนเป็นผู้มี
 อคติ เพราะผู้ปฏิบัติตามอคติซักนำ ย่อมต้องหมดยก
 เสื่อมความเจริญในที่สุด ผิดกับผู้ตั้งอยู่ในความเที่ยงธรรม

ย่อมสูงด้วยยศ และก้าวขึ้นสู่ความเจริญได้ สมตามดัง
พระพุทธภาษิตที่พระพุทธเจ้าทรงแสดงไว้ว่า :

ผู้ใดไม่ประพฤติล่วงธรรม
 เพราะความรัก ความชัง
 ความชลาด และความโง่เขลา
 ยศของผู้นั้นย่อมเจริญ เต็มเปี่ยม
 เมื่อ nondwelling ในยามข้างขึ้น
 ย่อมสว่างสุกสภาวะ จะนั้น

การมีหน้าที่ต้องเป็นผู้บังคับบัญชา จำเป็นให้คุณ
 และให้โทษต่อผู้อยู่ใต้ปகครอง จึงต้องใช้ทั้งพระเดช
 และพระคุณควบคู่กัน จะใช้เพียงอย่างหนึ่งอย่างใดเท่านั้น
 ไม่ได้ ทั้งนี้เพื่อให้การปกครองเป็นไปโดยชอบ มีความ
 เที่ยงธรรมเป็นหลัก

พระเดชนั้นเปรียบด้วยอำนาจ ส่วนพระคุณเลมีอ่อน
ธรรม ผู้ปกครองคนที่ยึดถือความยุติธรรม จึงต้องใช้ทั้ง
อำนาจและทั้งธรรม เพื่อเป็นหลักแหล่งความเที่ยงตรง สม
ดังที่พระราชนิพนธ์ของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้า
เจ้าอยู่หัว ในดุลสิตสมิท เล่ม ๑๘ ฉบับที่ ๒๐๔ กล่าวไว้
ตอนหนึ่งว่า :

อำนาจกับธรรมะย่อมเป็นของคู่กัน ผู้ที่ถืออำนาจ
อยู่ในเมือง ถ้าแม่ไม่มีธรรมะกำกับใจอยู่แล้ว อำนาจ
นั้นเอง จะเป็นเครื่องประหารความสุขของมนุษย์อย่าง
เหี้ยมโหดและน่ากลัวที่สุด

แต่ธรรมะได้แก่ ถ้าไม่มีอำนาจไว้ปกปิดรักษาแล้ว
อะไรเล่าจะเป็นเครื่องมือสำหรับกำจัดธรรมออกจากไป ให้
เหลือแต่ธรรมะอันบริสุทธิ์

ด้วยเหตุนี้เอง อำนาจกับธรรมะจึงเป็นของคู่กัน
จะแยกออกจากกันเสียที่เดียวมิได้เลย ดังนี้

ความเป็นผู้ประพฤติเที่ยงธรรม หรือความเป็นผู้ยึด
ความยุติธรรมเป็นหลักในการปگครองคน จึงนับว่าเป็น
คุณสมบัติพิเศษที่ผู้มีหน้าที่ในการบริหารงานจะพึงปฏิบัติ
อีกข้อหนึ่ง จะนี้

๕. น้อมใจตามมติรวม

คุณสมบัติข้อนี้ ได้แก่ ต้องรู้จักเคารพต่อมติ หรือความคิดความเห็นของส่วนรวมในการทำงานร่วมกัน

ธรรมดางานที่ราชการ องค์กร ของรัฐบาล หรือสถานประกอบการขนาดใหญ่ ของภาคเอกชน มหาชนทั้งหลายนั้น เมื่อมีโครงการที่จะทำสิ่งใดอันเป็นงานใหญ่ ที่ต้องลงทุนมาก เช่น การกำหนดเป้าหมายดำเนินงาน อันเป็นไปตามนโยบายของรัฐบาล หรือของผู้มีอำนาจ สูงสุดในสถานที่แห่งนั้นก็ตาม หรือว่าเป็นกิจการของภาคเอกชน เช่นเรื่องการขยายกำลังการผลิตเพิ่มขึ้นก็ตาม การดำเนินงานตามนโยบายที่กำหนดด้วยเรื่องต่างๆ ที่ต้องใช้ความรู้ความสามารถของคนจำนวนมากร่วมกันช่วยทำ ก็ตาม จำเป็นที่ต้องระดมกำลังสมองของนักบริหารที่มี

ความรู้ ความสามารถ ในสาขาวิชานั้นๆ โดยช่วยกันวางแผนและปรึกษาหารือ เพื่อให้ได้วิธีการอันดีที่สุด เพื่อนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ จึงต้องมีการประชุม และขอความคิดเห็นจากผู้ร่วมงาน รวมทั้งผู้เกี่ยวข้องกับงานนั้นๆด้วย ดังที่มีคำสอนเกี่ยวกับเรื่องนี้ปรากฏว่า :

อคุเต ชาเต จ ปณทิต

แปลว่า :

ในเมื่อมีเรื่องราวเกิดขึ้น ย่อมต้องการบันทึก
บันทึก ในที่นี่หมายถึง ผู้มีปัญญา คือ คนฉลาด
รวมถึงผู้ที่มีความสามารถ และผู้ที่มีประสบการณ์ใน
เรื่องนั้นๆอีกด้วย

ปัจจุบัน ประเทศไทยเรามีบันทึกในสาขาวิชาการ
ต่างๆ และมีผู้สามารถในกิจการทั้งปวง เป็นจำนวนมาก

แต่คนไทยแพ้พวกฝรั่งที่เป็นคนยุโรปและอเมริกัน ในเรื่องการระดมกำลังสมอง เมื่อต้องมีการประชุมเพื่อปรึกษาหารือกัน และที่ว่าแพ่นั้น ไม่ใช่แพ้ เพราะว่าคนไทยไม่มีความรู้หรือไร้ความสามารถ แต่แพ้เพราะเรามีคนที่รู้ดีมากด้วย มีความสามารถมากด้วย แต่คนเหล่านั้นกลับใช้ความรู้และความสามารถที่มีอยู่ มาเป็นเครื่องบันthon กำลังที่มี และต้องแตกแยกกันเองในที่สุด เพราะว่าเขามีเคารพต่อมติของที่ประชุม โดยเมื่อมีการประชุมแล้วให้เสนอความคิดความเห็นกันในเรื่องนั้นๆ ก็มักต่างถือเอาเหตุผลของตน หรือของพวกตนเป็นสำคัญ แม้เหตุผลของผู้อื่นดีกว่า แบบคายกว่า ก็ไม่ยอมรับ ครั้นเมื่อมีการลงมติเพื่อให้ที่ประชุมร่วมกันพิจารณา และให้ความเห็นชอบแล้ว ปรากฏว่าเหตุผลของตนตกไป สูญเสียเหตุผลของ

ผู้อื่นไม่ได้ ก็ขาดน้ำใจนักกีฬา เพราะเมื่อแพ้ผู้อื่นด้วยเหตุผลแล้ว ยังไม่ยอมให้ความร่วมมือแก่ส่วนรวมตามหน้าที่ กลับถือเอาเป็นสาเหตุแบ่งเป็นพวกเราเป็นพวกเขาก็ต่อไป และแทนที่จะรวมสติปัญญา ระดมความรู้ ความสามารถท่าที่มี ร่วมกันทำงานนั้นๆ ให้ลุล่วงไปได้ด้วยดี กลับบั้นทอนกำลังทุกอย่างท่าที่มี โดยแตกแยกไม่ให้ความร่วมมือ ไม่ร่วมใจกันทำงานอย่างจริงจัง ซึ่งเรื่องนี้เป็นเรื่องที่สำคัญควรแก้ไข เพราะเป็นภัยที่จะให้เกิดความวิตกกังวลร้ายแรงในสถานประกอบการทุกแห่ง

ความคิดเห็นของคนส่วนมากนั้น ทางพระท่านเรียกว่า “เยกุยสิกา” แปลว่า ความเห็นข้างมาก

ในการประกอบสังชารกรรม เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นในสังฆ์และตกลงกันไม่ได้ พระพุทธเจ้าทรงบัญญัติให้มีการ

ขอความเห็นในที่ประชุมลงชื่อ โดยเสนอเป็นญัตติ และ เมื่อได้มติจากที่ประชุมนั้น อันเป็นความเห็นข้างมากแล้ว ว่าควรหรือไม่ควรอย่างไรเป็นต้น ก็ทรงอนุญาตให้ลงชื่อ ปฏิบัติไปตามมติหรือความเห็นข้างมาก อย่างที่เรียกว่า “เยกุยลิกา” นั้น

ด้วยเหตุนี้ ผู้มีหน้าที่เป็นนักบริหารจังหวัดปฏิบัติตน “น้อมใจตามมติรวม” คือ เมื่อมีมติปรากฏมา เช่นไรแล้ว จะชอบหรือไม่ชอบก็ตาม ถูกใจของตนหรือไม่ถูกก็ตาม ไม่ควรคำนึง และอย่าถือว่าเป็นเรื่องสำคัญ เพราะเป็นเรื่องที่ตนไม่เห็นด้วย แต่จำเป็นที่จะต้องปฏิบัติตามมติที่ ส่วนใหญ่เห็นชอบแล้วนั้น อันเราระเคราะห์ต่อมติของ ส่วนใหญ่ แล้วคล้อยตามความเห็นในส่วนข้างมากโดย ไม่ขัดขืน จึงจะเป็นความเหมาะสม

อนึ่ง หลักการทำงานนั้น หากจะให้เกิดความสามัคคี ในผู้ที่ทำงานร่วมกัน จักต้องสร้าง สามัญญาติ คือ ความเป็นผู้เสมอ กันใน ๒ ประการ ได้แก่

ทักษิสามัญญาติ ความเป็นผู้มีความเห็นเสมอ กัน ๑

และสีลสามัญญาติ ความเป็นผู้มีศีลเสมอ กัน ๑

สามัญญาติ ๒ ประการนี้ เป็นเหตุให้เกิดความรัก ความสามัคคี ต่อกันตลอดไป เพราะเป็นเครื่องประสานใจ ป้องกันไม่ให้รังเกียจและเกิดความแตกร้าวต่อกัน

การมีความเห็นเสมอ กัน โดยเฉพาะในเรื่องเคารพ และปฏิบัติตามความเห็นของส่วนมาก เมื่อต้องทำงาน ร่วมกัน จึงเป็นคุณสมบัติพิเศษอีกประการหนึ่ง เรียกว่า ทักษิสามัญญาติ ซึ่งผู้มีหน้าที่บริหารงานทุกคนจะต้อง “น้อมใจตามติรวม” จึงจะเป็นการสมควร จะนี้

๖. ร่วมใจประพฤติ

คนที่ต้องทำงานร่วมกันเป็นจำนวนมากนั้น จะเป็นต้องมีระเบียบข้อบังคับเป็นแนวปฏิบัติ โดยระบุไว้อย่างชัดเจนว่าพึงทำเช่นไร พึงเว้นไม่ทำเช่นไร และหน้าที่ของแต่ละคนมีอย่างไร เพื่อผู้ทำงานในสถานที่ทำงานนั้นๆ จะได้ทำ หรือเว้น และปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับที่ได้กำหนดไว้ ทั้งทำงานตามหน้าที่ของตนเองโดยเคร่งครัดต่อไป

ยิ่งเป็นผู้ใหญ่ เป็นผู้บริหารงานระดับสูง ก็ยิ่งต้องเคารพในเรื่องเหล่านี้ให้มาก เพื่อเป็นตัวอย่างที่ดีให้แก่ผู้น้อย หากผู้ใหญ่ละเลยในเรื่องระเบียบข้อบังคับแล้ว จะปอกครองให้ผู้น้อยปฏิบัติตามระเบียบวินัยข้อบังคับได้อย่างไร?

ความเป็นผู้เคารพต่อระเบียบข้อบังคับและประพฤติ
ตามโดยไม่ละเมิดเพื่อให้เป็นแนวเดียวกันเช่นนั้น เรียกว่า
“สีลสามัญญาติ ความเป็นผู้เสมอ กันด้วยศีล คือ ความ
ประพฤติชอบ” เป็นเหตุไม่ให้รังเกียจกันและกันในด้าน
ความประพฤติ เมื่อไม่มีความรังเกียจกันซ่อนอยู่ในใจ
ก็จะได้ร่วมงานกันอย่างมีความสนิท มีความเคารพนับถือ
ในความดีของกันและกัน และมีความรู้สึกคล้ายเป็นพี่
เป็นน้องกันอีกด้วย เป็นการเพิ่มความเข้าใจต่อกันอย่าง
ดีขึ้น ให้เกิดความรัก ความสามัคคี อันเป็นบ่อเกิดที่
ทำให้สามารถร่วมงานกันได้อย่างราบรื่น และเรียบร้อย
สืบไปทุกประการ

การมีความเห็นร่วมกัน อันเรียกว่า **ทิฐิสามัญญาติ**
ดังได้กล่าวไปแล้ว และความประพฤติชอบเช่นกัน อัน

เรียกว่า สีลสามัญญา เป็นคุณธรรมให้บังเกิดความรักความหวังดี และความเข้าใจอันดีระหว่างกันและกัน ทั้งยังเป็นคุณเครื่องประسانใจมิให้เกิดความแตกร้าวต่อกัน แต่กลับเป็นเหตุให้บังเกิดความสามัคคีขึ้นในกลุ่มชนที่มีหน้าที่ต้องทำงานร่วมกัน เพื่อได้ร่วมมือร่วมใจ ระดมกำลัง เท่าที่มีในแต่ละคน ไม่ว่าจะเป็นกำลังกาย กำลังสติปัญญา และกำลังความสามารถทุกประการ โดยมุ่งให้งานที่ต้องทำนั้นได้ประสบความสำเร็จในที่สุดด้วยดี เมัวจะเป็นงานใหญ่ที่ยากซึ่งต้องทำร่วมกันด้วยคนจำนวนมาก และหากจะมีอุปสรรคเกิดขึ้น อันเป็นเรื่องธรรมชาติของงาน ซึ่งไม่ว่าจะเป็นเรื่องใดก็ตาม อุปสรรคทั้งหลายนั้น จะผ่านพ้นไปได้ในที่สุด เพราะอำนาจของความสามัคคี ที่ได้ร่วมแรงร่วมใจกันแก้ไขขัดให้ลืนไปได้อย่างแน่นอน

สมดังธรรมภาษาษิตบทหนึ่งที่ท่านสอนว่า :

สพุเพส สงฆ์ภูตาน สามคุคี วุฑฒิสาหิกา
แปลว่า

ความพร้อมเพรียงของปวงชนผู้เป็นหมู่
ยังความเจริญให้สำเร็จได้

พระบาทสมเด็จพระมหาม KING
กุฎีเจ้าอยู่หัว ได้ทรง
แบลนบลีบันทึกในโคลงลินธุมาลี ดังพระราชบัญญัติฯ ปรากฏ
ไว้ดังนี้ว่า :

ความสามัคคีพร้อม	แห่งชน ปวงแล
ผู้อยู่เป็นหมู่สนใจ	ธิจิต
ย้อมเป็นเครื่องยังผล	เจริญรุ่ง
น้อยใหญ่ให้สัมฤทธิ์	ดังจันต์

เป็นอันว่า ที่ได้เชิญมาโดยลำดับ ตั้งแต่ความในเบื้องต้นและลึกสุดเนื้อความในบทสุดท้ายนี้ อันแสดง เรื่อง “คุณสมบัติพิเศษของนักบริหาร” ซึ่งมีความพิสดารประกาย พอครูบถ้วนควรแก่ความต้องการของผู้ที่มีความสนใจได้ศึกษาโดยทั่วกันแล้ว

ขอพื่น้องคนไทยผู้นับถือศาสนาทุกคน จงตระหนักรู้ ความจริงว่า ประเทศไทยของเรา และพุทธศาสนา มีความต้องการอย่างยิ่งในปัจจุบันนี้ เพื่อให้คนไทยทุกเพศ ทุกวัย และทุกระดับ ที่ พัฒนาตนเองจนเป็นคนดี เป็นคนมีคุณภาพแล้ว ได้ร่วมแรงร่วมใจ และผนึกรวมกำลัง กันช่วยบ้านช่วยเมือง ช่วยประเทศไทยของเรา ให้เจริญ และมั่นคงก้าวหน้าในทุกด้านด้วยกัน

รวมทั้งช่วยกันรักษาความสงบให้เกิดมีในบ้านเมือง และในประเทศของเรา พร้อมกับช่วยจรวจโลกพระพุทธศาสนา ให้ยืนยงคงอยู่คู่กับประเทศไทยต่อไปย่างมั่นคงสืบต่อไปอีกด้วย เพราะบ้านเมืองประเทศไทยที่เราได้อาศัย เกิดและอยู่ร่วมกันทุกวันนี้นั้น เป็นสมบัติอันสำคัญที่เรา จำเป็นต้องรักษาให้เป็นมรดกของลูกไทยหลานไทยอย่าง มั่นคงตลอดกาลนาน

อีกทั้งพระพุทธศาสนาที่เราทั้งหลายมีความเคารพนับถือสืบต่อมาแต่ครั้งบรรพชนต้นตระกูลของเรา ก็เป็นสมบัติที่ล้ำค่าiyวดยิ่ง ควรต้องทำนุบำรุงให้ยืนยาวคู่กับชาติไทยดังได้กล่าวแล้ว จึงเป็นหน้าที่ของพื่องคนไทยเรานี้แหละ ซึ่งจะต้องมีหน้าที่รักษาและทำนุบำรุง อันผู้จะทำหน้าที่ดังเช่นนั้นได้ ต้องเป็น “คนดี” เพราะคนดีเท่านั้นที่จะช่วยตัวเอง และช่วยประเทศชาติศาสนาได้อย่างแท้จริง

แม้ว่าจะไม่มีตำแหน่งหน้าที่ในเรื่องเช่นนี้ แต่คนดีก็ไม่ทำตัวเป็นภัยแก่สังคม ไม่ก่อความเดือดร้อนให้เกิดแก่ผู้อื่น และไม่เป็นลูกตุ้มคอยถ่วงความเจริญแก่ส่วนรวม ถึงไม่ทำประโยชน์อะไรได้มาก ก็ไม่เป็นผู้ทำลายประโยชน์ ทุกประการเหมือนทรชน คือ “คนชั่ว”

หากพื้น้องคนไทยร่วมใจกันประพฤติดนเป็น “คนดี” ยึดมั่นในคุณธรรมอย่างแท้จริงเป็นที่ตั้งด้วย และผู้ที่มีภาระหน้าที่ โดยเป็นผู้บริหารหรือนักบริหารทุกระดับ ทุกแห่ง และทุกคน ไม่ว่าจะเป็นผู้ทำงานทั้งของภาค รัฐบาลและทั้งภาคเอกชน ต่างสำนึกรึงภาระและหน้าที่ ของตนตามที่เป็น แล้วตั้งใจปฏิบัติงานในหน้าที่โดยใช้ ความรู้ความสามารถอย่างเต็มกำลัง ไม่เอาเปรียบต่อ สายงานของตน อันตนได้รับผลประโยชน์จากการทำงาน ณ สถานที่ และสายงานนั้นๆเต็มเม็ดเต็มหน่วยแล้ว ด้วย ชัดความเห็นแก่ตัวออกไปเลี้ย แล้วน้อมใจประพฤติดน เป็นผู้มีความเสียสละ มีความสมัครสมานสามัคคีต่อกัน ไม่แตกแยกวิชาทำลายกันเอง แต่ร่วมพนึกกำลังร่วมกัน ทำงาน เพื่อให้ผลงานปรากฏแก่คนทั้งหลายว่า “ทำงาน

อย่างมีประสิทธิผล สมควรแก่ตัวแทนแห่งหน้าที่ ก็ยอม
หวังได้ว่า ประเทศไทยของเราจะเจริญก้าวหน้าไปได้ด้วย
ความมั่นคงโดยไม่ต้องลงลัย

ยิ่งทั้งพระพุทธศาสนา ก็จะสูติสถาพรคงอยู่คู่กับ
ประเทศไทย เพื่อประเทศไทยของเราจะได้เจริญด้วย
ความสงบ โดยพื้น壤ประชาชนคนไทยทั่วทั้งจะได้มีแต่
ความสุข ความเบิกบานใจกันอย่างแท้จริง และยังไม่เป็น
การสายต่อการที่จะช่วยกันสนับสนุน และการร่วมแรง
ร่วมใจกัน เพื่อส่งเสริมให้คนไทยเราเป็น “คนดี” และเป็น
“นักบริหารที่ดี” หากผู้เห็นประโยชน์ทั้งหลายในเรื่องนี้
จะระดมกำลังช่วยทำ และช่วยกันเผยแพร่ เพราะ...

ผลที่สำเร็จของงานวันนี้
เกิดจาก...เหตุที่ทำเมื่อวานนี้

ขอให้ท่านทั้งหลายที่ได้อ่านเรื่องนี้ จงใช้วิจารณญาณ และพิจารณาโดยแยกคาย เมื่อได้รู้ในสิ่งที่ควรรู้แล้วนำไปปฏิบัติตามที่รู้ ก็จะได้ใช้ความรู้นั้นให้เป็นประโยชน์แก่ตนเองก่อน

ผู้ที่ทำประโยชน์แก่ตนเองได้ ย่อมเป็นผู้มีคุณภาพ สูงส่ง และสมควรที่จะช่วยทำงานเพื่อให้เกิดประโยชน์อย่างยิ่งแก่ส่วนรวมได้อย่างจริงแท้แน่นอน โดยไม่ต้องลงล้ำเจ้ายัง

ในที่สุดนี้ ขออวยพร ขอความสุขและความเจริญ ในทางธรรม จงบังเกิดมีแก่ทุกท่านโดยทั่วกัน เทอญ

บ า ท น

สุภาษิต ข้อคิดเตือนใจ

สำหรับผู้ต้องการเป็นนักบริหารกีด

ข้อที่ ๘

- ผู้บริหารต้องเป็นผู้มีระเบียบวินัยในตนเอง
โดยเคราะห์ต่อระเบียบวินัย และกฎเกณฑ์ของสังคม

បច្ចេក

- ផ្សេងទៀត ពី សាសនា និង ភេទ ជាបន្ទុក ដែល មាន សំណង់ នូវ សាសនា និង ភេទ ផ្សេងៗ ដែល មាន សំណង់ នូវ សាសនា និង ភេទ ផ្សេងៗ

ប័ណ្ណក

- ជូនវិហារត้องរំវងបុគ្គលទូទៅបានខាង ដៃមិថ្លោះ
និងផ្តល់ពេលពេលនៅក្នុងការប្រជបនប្រជែង ទីនៅសៀវភៅ

ขับกิจ

- การบริหารงานที่จะได้ผลและประสบผลสำเร็จ
ผู้บริหารที่ดีจึงต้อง 'บริหารคน' ให้สำเร็จเสียก่อน

บันทึก

- ผู้บริหารควรเลือกหัวหน้าที่เข้ากับทุกคนได้เป็นอย่างดี
 เพราะจะทำให้การงานทุกอย่างขับเคลื่อนไปได้อย่างราบรื่น

ข้อที่ ๙

- ผู้บริหารต้องมองว่า ผู้ปฏิบัติงานทุกคน 'สำคัญเท่ากัน' มีความ 'ต่างกันเฉพาะหน้าที่' ที่แต่ละคนได้รับมอบหมายเท่านั้น

บุํน ก ก

- ผู้บริการไม่ควรใช้อำนาจสั่งงานตามอารมณ์ของคน
ที่สั่งงานด้วยความรัก และความเข้าใจในผู้ปฏิบัติงาน

บัญชี

- ผู้บริหารไม่ควรให้รางวัลเพื่อการล่อใจให้ทำงาน
แต่ควรให้เพื่อเป็นการสร้างชีวิตและสร้างกำลังใจแก่ผู้ปฏิบัติงาน

ប័ណ្ណក

- ដូចរាយទាំងបែនបែនយោងទៅជាប័ណ្ណកិច្ចិកាន
និងដាក់អារម្មណ៍ថា ‘យើងបែនបែន’ ទៅជាប័ណ្ណកិច្ចិកានយូរពេលវេលា

ចំណាំ

• ពើងបានពីក្រែងដឹងពីភាពទីនៃរឿងបានដោយខ្លាតទៅដឹងទុកដាក់

ពេលវេលាដូចជាបានដឹងពីភាពទីនៃរឿងបានដោយខ្លាតទៅដឹងទុកដាក់

ច ប ព ក

- ไม่ละเลยในคำขอร้อง คำเชิญหรือข้อเรียกร้อง แม้เพียงเล็กน้อย เพราะอาจจะเป็นสาเหตุแท้ทั้งความสูญเสียอันยิ่งใหญ่ของสถานี

បច្ចេក

- នៅម៉ោងមីនាការណ៍ការងារខាងក្រោមនៃយោងទីតាំងទីផ្សារ
ពេរាជ្យខ្មែរមិនមែន ‘ដើរ’ ទៅស្ថាតុលាការតែបែនការណ៍ការងារ

บุํทก

- เมื่อเกิดความผิดพลาดในงาน ไม่ความของทากนผิด
จะต้องค้นหาสาเหตุและเร่งแก้ไขงานนั้นๆให้เรียบร้อยเสียก่อน

ប្រព័ន្ធទិន្នន័យ

- ចត់ใหក្លូបរិនគិតធនាគាររៀន្ទការទាំងនៅអាជីវកម្មដែលអាចសម្រេចបាន
- ជាងួយរាជរដ្ឋាភិបាលភ្នែកទិន្នន័យដែលនឹងរាយការណ៍ជាប្រព័ន្ធជាជាផ្ទាហ៍ដែលបានបន្ទាត់ខ្លះ
- ចត់ដែលអាចបង្កើតការនិងដៃអាជីវកម្មអាជីវកម្មពីរបៀប
- ចត់ដែលអាចបង្កើតការនិងដៃអាជីវកម្មប្រចាំរយៈពេល
- ចត់ដែលអាចបង្កើតការនិងដៃអាជីវកម្មប្រចាំថ្ងៃ
- ចត់ដែលអាចបង្កើតការនិងដៃអាជីវកម្មប្រចាំសប្តាហ៍
- ចត់ដែលអាចបង្កើតការនិងដៃអាជីវកម្មប្រចាំឆ្នាំ
- ចត់ដែលអាចបង្កើតការនិងដៃអាជីវកម្មប្រចាំឆ្នាំប្រចាំបរិច្ឆេទ
- ចត់ដែលអាចបង្កើតការនិងដៃអាជីវកម្មប្រចាំបរិច្ឆេទប្រចាំរយៈពេល
- ចត់ដែលអាចបង្កើតការនិងដៃអាជីវកម្មប្រចាំរយៈពេលប្រចាំឆ្នាំ
- ចត់ដែលអាចបង្កើតការនិងដៃអាជីវកម្មប្រចាំរយៈពេលប្រចាំបរិច្ឆេទ
- ចត់ដែលអាចបង្កើតការនិងដៃអាជីវកម្មប្រចាំរយៈពេលប្រចាំរយៈពេលប្រចាំរយៈពេល

ប័ណ្ណ

- បងកកតារវិធីការនាំការងារនៅយោងមុខទេន
ដើម្បីអ្នកប្រើប្រាស់នាំការងារនៅវិធីការងារនៅពីរប្រើប្រាស់

ขบก

- สร้างความส่านึกในความเป็น ‘น้ำหนึ่งใจเดียว’ กันให้มีรู้สึกในการเป็นเจ้าของสถานที่ด้วย ‘ความรัก’ และ ‘สามัคคี’

คำขอบคุณ

ธรรมสภากลและสถานบันนถือธรรม ขอกราบขอบพระคุณพระเดชพระคุณ เจ้าคุณพระธรรมโกศาจารย์ หลวงพ่อพุทธทาสภิกขุ และหลวงพ่อปัญญาณทกิจ พระธรรมปีฎก (ป. อ. ปยุตโต) เป็นอย่างสูง ที่เมตตาแสดงธรรมเทศนา และได้จัดพิมพ์เป็นหนังสือไว้เป็นข้อมูลในการดำเนินการจัดพิมพ์หนังสือ “หน้าที่นักบริหาร : คุณสมบัติพิเศษของนักบริหาร” เล่มนี้ ให้สมบูรณ์และมีคุณค่ายิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณ ท่าน ‘เขมก’ อธิบดีพระสุธรรมเมธี ป.ธ.๔ เจ้าคณะจังหวัดอุตรดิตถ์ บิดาผู้ก่อตั้งธรรมสภากล เป็นอย่างสูง ที่ร่วมรวมเรียนเรียง หน้าที่ของคนแต่ละหน้าที่ฯ márawanรวมไว้ให้เป็นหมวดหมู่ ด้วยข้อความที่อ่านเข้าใจและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน ให้ถูกต้องตามหน้าที่ของตนฯ เพื่อการอยู่ร่วมกันบนโลกนี้อย่างพาสุข

ท่านที่ปรารถนาไว้เพื่อศึกษา หรือมองเป็นของขวัญ แด่คนที่ท่านรัก หรือจัดพิมพ์เป็นธรรมบรรณาการในงานพิธีโปรดติดต่อที่...ธรรมสภากลเลขที่ ๑/๔-๕ ถ.บรมราชชนนี เขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร ๑๐๐๗๐ โทรศัพท์/โทรสาร : (๐๒) ๔๔๐๐๕๓๕, ๔๔๔๗๙๕๐, ๔๔๐๐๕๐๗, ๔๔๐๐๕๕๘

จัดพิมพ์เผยแพร่

โปรดช่วยสมทบค่าจัดพิมพ์หนังสือเรื่อง 'หน้าที่ของคน' ในราคาระล. ๑๖๐ บาท
รายรับจากการเผยแพร่หนังสือ สำหรับสนับสนุนโครงการ "อยู่กันด้วยความรัก"

หน้าที่นักบริหาร

974-453-389-7

9 789744 533890